

[Finansministeren.]

måske kan afdæmpe nogle af de skadevirkninger, der i øjeblikket er inden for vort system.

Så er jeg forbavset over de slutbemærkninger, som hr. Grünbaum kom med, at jeg skulle have afvist, at der var et problem for medhjælpende hustruer. Det afviste jeg sandelig ikke, tværtimod. Jeg sagde også, det var et problem, der skulle løses, ja, jeg pegede netop på, at man i Poul Dahlgaardudvalget også har været inde på dette problem, og at man nu måtte prøve at se på en løsning af alle disse spørgsmål. Det, jeg nævnte, var, at der måske var nogle tekniske vanskeligheder, nogle administrative vanskeligheder, ved en gennemførelse af forslaget, så det fik virkning for det skatteår, der er gået, og jeg henviste til, at det selvfølgelig var problemer, man måtte se på i det udvalg, der nu skal behandle dette lovforslag. Vi er fra regeringens side absolut indstillet på, at de problemer, der rører sig i forbindelse med medhjælpende hustruer, skal løses. Vi har også fra venstres side gang på gang fremført synspunkter netop på disse områder, uden at man dog indtil dette øjeblik har fået dem løst.

Jeg vil gerne sige, at det er min opfattelse, at jeg i hvert fald i de overvejelser, som jeg skal gøre og vil gøre mig i forbindelse med en skattereform, absolut vil have dette problem med ind, sådan at de medhjælpende hustruers status kan blive mere rimelig, end den er på nuværende tidspunkt. Jeg føler i og for sig ikke, der er nogen rigtig baggrund for, at vi nu, skal vi sige begynder at skændes om disse ting, for jeg tror, vi måske til syvende og sidst har en fælles indstilling med hensyn til løsning af problemerne, men at vi også nok ved, at der vil være en række praktiske og tekniske vanskeligheder, som det er vor opgave at prøve at løse i tiden fremover.

Ordføreren for forslagsstillerne (Grünbaum)
(S):

Jeg er ikke utilfreds med den lille ordveksling vi fik her, for jeg synes, at finansministeren bevægede sig et stykke væk fra det, han sagde i sit første indlæg. Men ikke helt. Der blev nemlig tilbage det med de tekniske problemer vedrørende de medhjælpende hustruer. Jeg vil kun sige, at jeg sy-

nes, vi skal løse dem nu. Det er en mærkelig situation for mig at stå i. Jeg har taget det med, fordi det gang på gang har været rejst her i folketinget og, som finansministeren sagde, også fra venstre, og så er det en lidt mærkelig situation at stå i, at det er en venstre-regering, der afviser, at løsningen skal gennemføres nu, med henvisning til nogle tekniske problemer. Jeg tror, det kan og skal gennemføres, men selvfølgelig må vi da se på det i udvalget.

Med hensyn til proportionalstrækket og venstre og socialdemokratiet er jeg helt enig med finansministeren, det skal vi sandelig ikke skændes om. Det er mit indtryk, at hele folketinget, alle partier er enige om, at vi skal have en betydelig forlængelse af proportionalstrækket, det er det vigtigste middel til at få en forbedring og en forenkling af kildeskatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bunden opsparing.

(Lovforslaget (nr. 98) findes i tillæg A. sp. 1841, fremsættelsen i tidenden sp. 2280).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Per Hækkerup (S):

Forslaget her er jo et led i den samlede økonomiske lovgivning, der er skabt et flertal for her i tinget, og jeg skal ikke benytte denne lejlighed til at gentage den drøftelse herom, som allerede har været ført. Jeg skal derfor koncentrere mig om nogle enkelte bemærkninger til selve lovforslaget.

Den første bemærkning gælder bestemmelsen om, at man ikke skal indbetale bundne opsparingsbeløb, der er mindre end 100 kr. Hvis jeg husker ret, var finansministeren